

ΔΙΑΘΗΚΑΙ

ΤΩΝ

ΑΕΙΜΝΗΣΤΩΝ ΕΥΕΡΓΕΤΩΝ

ΤΩΝ

ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΑΙ

ΥΠΟ ΤΗΣ ΕΦΟΡΕΙΑΣ ΚΑΙ ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ
ΕΠΙ ΤΩΝ ΕΛΕΩΝ ΤΗΣ ΠΟΛΕΩΣ

ΑΘΗΝΗΣΙΝ

ΕΚ ΤΟΥ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΥ ΤΩΝ ΑΔΕΛΦΩΝ ΠΕΡΡΗ

1887

ΠΡΟΛΟΓΟΣ

Ἐκδίδοντες τὰς διαθήκας τῶν ἀειμνήστων εὐεργετῶν τῶν Ἰωαννίνων, τῆς ἀπανταχοῦ τηλαυγοῦς ταύτης κεφαλῆς τῆς Ἠπείρου, νομίζομεν ὅτι ἐπιτελοῦμεν καθῆκον οὐ μόνον πρὸς τὴν ἱερὰν αὐτῶν μνήμην, ἀλλὰ καὶ πρὸς τὴν πατρίδα, ἣτις δέον νὰ γινώσκῃ αἰωνίως τὰ ὀνόματα καὶ τὰς ἀγαθοεργίας τῶν τιμαλφεστάτων τέκνων της. Ἡ ἱστορία ἡμῶν ἀπὸ πολλῶν ἤδη γενεῶν δὲν ἔχει ὁμολογουμένως νὰ ἐπιδείξῃ εὐγενεστέρους καὶ καρπιμωτέρους ἀγῶνας ἢ τοὺς φιλοτίμους μόχθους τῶν πατέρων ἐκείνων, οἵτινες ἐμπεφορημένοι ἐνθέου ἔρωτος πρὸς τὴν γενέθλιον αὐτῶν ἐστίαν καὶ ἐκ παιδικῆς ἡλικίας ἐν ξένη γῆ κατατρυχόμενοι ἠδυνήθησαν νὰ συγκομίσωσιν ἐντίμους καρποὺς ἵνα παραδώσωσιν ἡμῖν αὐτοὺς ὡς ἐφόδια πρὸς τὴν χριστιανικὴν καὶ τὴν ἐθνικὴν ἡμῶν σωτηρίαν. Ἐστω ἀθάνατος καὶ εὐλογημένη ἡ σεπτὴ μνήμη τῶν φιλοστόργων τούτων γονέων, εἰς τὴν ἀρετὴν τῶν ὁποίων ὀφείλομεν τὸ φῶς τῆς γνώσεως καὶ τὴν παρηγορίαν, τὸν σπόρον τοῦ εὐγενοῦς ἀνθρωπισμοῦ καὶ τῶν χρηστῶν ἐλπίδων ἐν τῷ μέλλοντι!

Δημοσιεύομεν ὧδε τὰς ἱερὰς αὐτῶν ἐντολάς χωρὶς νὰ ἀναγράψωμεν ἄλλο τι περὶ τοῦ βίου των, διότι τίς ἀγνοεῖ, ὅτι οἱ πλείστοι τῶν ἀνδρῶν ἐκείνων ἔζησαν ἀφανῶς καὶ ἐν χριστιανικῇ ταπεινοφροσύνῃ ἵνα ἀποθάνωσιν ὡς στρατιῶται τοῦ Χριστοῦ καὶ ὡς ἄφωνοι μάρτυρες τοῦ κηρύγματός Του; Ἐπειτα τίς ἡ χρεῖα λόγων καὶ ἱστορικῶν ἀπομνημονευμάτων εἰς τοὺς εὐεργέτας τούτους, ὧν ἡ μὲν ζωὴ ὑπῆρξεν ἐμπράκτως τε καὶ κατὰ διάνοιαν διηνεκῆς καὶ ἐνθερμος ἀφοσίωσις εἰς τὴν πατρίδα, ὁ δὲ θάνατος ἐφάνη ὡς λαμπρὰ ἀποκάλυψις ψυχικῶν προτερημάτων ἀξίων αἰωνίας λατρείας καὶ μακαριότητος; Αἱ διαθήκαι αὐτῶν εἶνε ἀληθῶς τὸ καθαρῶτατον κάτοπτρον τοῦ βίου των καὶ τὸ εὐγλωττότατον ἐγκώμιον τῆς ἀρετῆς των. Μία καὶ ἡ αὐτὴ ψυχὴ διαπνέει αὐτὰς ἀπ' ἀρχῆς μέχρι τέλους, ἡ πνοὴ τῆς πίστεως καὶ τῆς ἀγάπης, τοῦ θερμοῦ ζήλου πρὸς τὰ καλὰ καὶ τῆς πατρικῆς φιλοστοργίας. Οὐδὲν ἀναγράφεται ἐν αὐταῖς περὶ τῶν ἀνεκδιηγῆτων

πικριῶν καὶ ταλαιπωριῶν, δι' ὧν οἱ εὐσεβεῖς ἐκεῖνοι πατέρες ἠδηνήθησαν νὰ συλλέξωσι τοσοῦτους καρπούς ἵνα θρέψωσι καὶ ἐξευγενίσωσι τὰ τέκνα τῆς πατρίδος, ἵνα σώσωσι τὰ ὄρφανὰ καὶ τοὺς πτωχοὺς ἀπὸ τῆς δυστυχίας καὶ ἵνα χορηγήσωσι τὰ πρὸς νοσηλείαν καὶ θεραπείαν τῶν ἀσθενούντων. Πάντες ὑπέστησαν μαρτυρικῶς τὰ δεινὰ τῆς ἐξορίας, κατεπάλαισαν τὴν πενίαν καὶ τὴν ἄλλην κακοδαιμονίαν χωρὶς νὰ ρήξωσιν ποτε φωνὴν ἐπιδείξεως ἢ ἀγανακτήσεως καὶ κατεφρόνησαν μαρτυρικῶς τῶν κινδύνων μόνον ἵνα ἀνακουφίσωσιν ἡμᾶς ἀπὸ τῶν κακώσεων σκληρᾶς τύχης καὶ ἀπὸ τοῦ βάρους μακραίωνος ὀρφανίας. Εἶνε ἀληθές, ὅτι ἄλλαι πόλεις καὶ ἄλλοι λαοὶ ἔχουσι νὰ ἐπιδείξωσι πλουσιωτέρους εὐεργέτας, ἔργα καὶ ἰδρύματα αὐτῶν μεγαλοπρεπέστερα, καρπούς πολὺ δαψιλεστέρους καὶ γονιμωτέρους ἴσως, ἀλλ' ἡ αἰωνία ὑπεροχὴ τῶν ἀειμνήστων ἡμῶν πατέρων ἔγκειται ὁμολογουμένως ἐν τῇ βαθύτητι τῆς ἀγνῆς προαιρέσεως καὶ τοῦ φρονήματος, ἐν τῇ θαυμαστῇ καρτερίᾳ τῶν πόνων καὶ τῶν κακοπαθειῶν καὶ ἐν τῇ ἐνθουσιώδει πίστει εἰς τὴν ἀγιότητα τοῦ σκοποῦ. Διὰ τοῦτο αἱ διαθῆκαι αὐτῶν δὲν εἶνε μόνον τεκμήρια τῆς ψυχικῆς εὐγενείας καὶ καλοκάγαθίας των, ἐφ' αἷς ὀφείλομεν αὐτοῖς αἰωνίαν εὐγνωμοσύνην, ἀλλὰ καὶ μνημεῖα μαρτυροῦντα τὴν ἀπαράμιλλον ἐγκράτειαν αὐτῶν καὶ αὐταπάρνησιν. Εἶθε νὰ χρησιμεύσωσιν αὐταὶ εἰς πᾶσαν γενεὰν ὡς κέντρα καὶ παραδείγματα πατρικῶν ἀρετῶν, δι' ὧν μόνον εἶνε ἐφικτὰ τὰ ἀγαθὰ τῆς εὐημερίας καὶ τοῦ ὑγιοῦς πολιτισμοῦ.

Αἱ διαθῆκαι αὐταὶ ἐκδίδονται ἀκριβῶς ὡς εὐρέθησαν συντεταγμέναι ἄνευ γραμματικῶν διορθώσεων. Ὑπάρχουσι δὲ καὶ ἄλλα ἀρχαῖα ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον ἐλέη κληροδοτηθέντα εἰς τὴν πόλιν τῶν Ἰωαννιτῶν εἴτε διὰ διαθηκῶν, αἵτινες ἀπώλοντο, εἴτε ἄνευ τοιούτων. Παρελείφθη μόνον ἐνταῦθα ἡ διαθήκη τῶν κορυφαίων τῆς Ἡπείρου εὐεργετῶν, τῶν ἀοιδίμων ἀδελφῶν Ζωσιμᾶ, διότι αὕτη ὑπάρχει πρὸ πολλοῦ ἤδη ἐκδεδομένη ἐν ἰδίῳ τεύχει ἑλληνιστὶ καὶ ῥωσιστῖ.

VIII

ΔΙΑΘΗΚΗ

ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΙΩΑΝΝΟΥ ΜΕΤΑΞΟΥΣ

(Ἀντίγραφον ἐξ ἀντιγράφου ἀνεπιστήμου.)

Ὁ ὑπογεγραμμένος Γεώργιος Ἰωάννου Μετάξος πρεσβεύων τὴν Ἀνατολικὴν Ὀρθόδοξον θρησκείαν ἐκ τῆς ἀρχῆς τῆς γεννήσεώς μου, γεννηθεὶς μὲν εἰς Ἰωάννινα, ἐγγραφεὶς δὲ δημότης Βονιτζῆς τῆς Ἑλλάδος, ἀκούων τῆς θεϊκῆς καὶ δεσποτικῆς διαταγῆς τοῦ ὑψίστου Θεοῦ μου καὶ Πλάστου μου τὸ «γῆ εἶ καὶ εἰς γῆν ἀπελεύση» τὸ «γρηγορεῖτε ὅτι οὐκ οἴδατε τὴν ἡμέραν οὔτε τὴν ὥραν ἐν ἧ ὁ θάνατος ἔρχεται» καὶ τὸ «διάταξον τὰ σὰ, ἄνθρωπε, ἀσθενῆς μὲν ὢν, σώας δ' ἔχων τὰς φρένας καὶ τὸν νοῦν» ἐν πρώτοις κατὰ τὴν θεϊαν ἐντολὴν «εὐχεσθε ὑπὲρ ἀλλήλων καὶ τοῖς μισοῦσιν ὑμᾶς συγχωρεῖτε» συγχωρῶ καὶ ἐν ὅλῃ ψυχῇ καὶ καρδίᾳ πάντας τοὺς ἀγαπῶντας καὶ μισοῦντάς με ἀδελφοὺς χριστιανούς, αἰτῶν ἀμοιβαίως καὶ παρακλητικῶς παρὰ πάντων, πρὸς οὓς ὡς ἄνθρωπος ἔπταισα καὶ ἐπλημμέλησα ἐν γνώσει καὶ ἐν ἀγνοίᾳ, τὴν ἐξ ὅλης ψυχῆς καὶ καρδίας αὐτῶν συγχώρησιν καὶ ἄφεσιν τῶν πλημμελημάτων μου ὅπως διὰ τῆς εὐχῆς καὶ συγχωρήσεως αὐτῶν τύχη ἢ ἀμαρτωλὴ ψυχὴ μου παρὰ τοῦ Θεοῦ ὑψίστου καὶ ἐλεήμονος τὴν ἄφεσιν τῶν ἀμαρτιῶν μου καὶ δεχθῆ αὐτὴν ἐν κόλποις Ἀβραάμ, Ἰσαὰκ καὶ Ἰακώβ ἐν σκηναῖς δικαίων καὶ ἐν χώρᾳ ζώντων τῆς οὐρανίου αὐτοῦ βασιλείας· καὶ δεύτερον διατάττω τὴν κάτω καταγεγραμμένην περιουσίαν μου, ἣν ἀπέκτησα ἐκ νεαρᾶς ἡλικίας μου ἐν ἰδρωτί τοῦ προσώπου μου συνισταμένην

κατὰ τὴν ἐνταῦθα τρεχουμένην τιμὴν τῶν νομισμάτων εἰς γρόσια χιλιάδας ἑκατὸν δεκαοκτῶ καὶ ἐννενήκοντα δύο ἀριθ. 118092, καὶ μὴ ἔχων κληρονόμους κατιόντας, διότι εἰμι ἄγαμος, οὐδ' ἀνιόντας, διότι ἐτελεύτησαν, διορίζω ὡς ἀκολούθως:

Γρόσια 51200 ἦτοι γρόσια πενήντα μία χιλιάς καὶ διακόσια εἰς φλωρία καισαροβασιλικὰ χίλια ἕξα-ἀριθ. 1600, λογιζόμενα πρὸς γρ. τριάντα δύο ἀριθ. 32, νὰ κατατεθῶσιν εἰς τὸ ἐν Ἑλλάδι ἐθνικὸν Ταμεῖον σὺν τόκῳ, ἐξ ὧν τῶν μὲν χιλίων φλωρίων ὁ ἐτήσιος τόκος νὰ πέμπηται εἰς τὸ ἐν Ἰωαννίνοις Νοσοκομεῖον, τῶν δὲ ἑξακοσίων φλωρίων νὰ δίδηται εἰς τὸ Πανεπιστήμιον τῶν Ἀθηνῶν χάριν ἐκπαιδεύσεως τῆς ἑλλην. νεολαίας.

» 32000 ἦτοι γρόσια τριάντα δύο χιλιάδες εἰς φλωρία χίλια ἀριθ. 1000 λογιζόμενα ὡς ἄνω διορίζω νὰ δοθῶσιν εἰς ἀγορὰν ἐνὸς κτήματος διὰ τῶν ἐπιτρόπων μου, τὸ ὁποῖον νὰ μένη ἰδιοκτησία τοῦ γνησίου ἀυταδέλφου μου Παναγιώτου Ἰωάννου καὶ κληρονόμων αὐτοῦ ἵνα νέμονται τὰ εἰσοδήματα αὐτοῦ.

» 3000 ἦτοι τρεῖς χιλιάδες γρόσια νὰ δοθῶσιν εἰς τὴν ἐν Ἰωαννίνοις πρώτην ἑξαδέλφην μου Ἑλένην σύζυγον τοῦ Ἰωάννου Μποροβίλη.

» 3000 ἦτοι τρεῖς χιλιάδες ἔτι νὰ δοθῶσιν εἰς τὴν ἐν Ἰωαννίνοις ἑτέραν πρώτην ἑξαδέλφην μου Βασιλικὴν θυγατέρα τοῦ Διαμαντῆ Μαριάνου.

» 1000 ἦτοι χίλια γρόσια νὰ δοθῶσιν εἰς τὴν ἐν Ἰωαννίνοις ἀνεψιάν μου Παρασκευήν.

Γρόσια 70200

Γρόσια	70200	
»	500	ἤτοι πεντακόσια γρόσια εἰς τὴν ἐν Ἰωαννίνοις καλογραίαν Θεόνυμφον μετὰ τῆς ἀδελφῆς τῆς.
»	1000	ἤτοι χίλια γρόσια εἰς τέσσαρας ἀδελφοὺς ἀνεψιούς μου υἱοὺς τοῦ Νικολάου Μπάρκα.
»	6000	ἤτοι ἕξ χιλιάδες γρόσια νὰ δοθῶσιν εἰς τὴν ὑπηρέτριάν μου Εὐφροσύνην θυγατέρα τοῦ Βλάδου Ῥάπτου διὰ τε τὸν ἐνδεκαετῆ μισθὸν τῆς καὶ ἐνοίκιον ἐνδεκαετῆς τοῦ οἴκου τῆς εἰς τὸν ὁποῖον κατώκησα ἄνευ ἐνοικίου χρόνους ἕνδεκα.
»	1500	ἤτοι χίλια πεντακόσια γρόσια νὰ δοθῶσιν εἰς τὸ ἐνταῦθα Νοσοκομεῖον τῆς φιλανθρωπίας.
»	3000	ἤτοι τρεῖς χιλιάδες γρόσια νὰ δοθῶσιν εἰς τὸ ἱερὸν μοναστήριον τῆς Τσιερνίκης, εἰς τὸ ὁποῖον θέλω νὰ ταφῶ δι' ἕξοδα τῆς ἐκεῖ κηδείας μου καὶ τῶν μέχρι ἐπτὰ ἐτῶν μνημοσύνων μου.
»	7800	ἤτοι ἐπτὰ χιλιάδες ὀκτακόσια διορίζω διὰ ἕξοδα τῆς τε ἐκφορᾶς μου κατὰ τὴν ἡμέραν τῆς τελευτῆς μου καὶ τῶν ἐνταῦθα εἰς τὴν ἐκκλησίαν τοῦ ἀγίου Στεφάνου κειμένην εἰς τὴν Βαφὴν μαύρην μνημοσύνων καὶ σαρανταλειτούργων, εἰς διαφόρους ἐκκλησίας καὶ ἐλεῶν, εἰς διάφορα ἐνδεῆ ἄτομα μέχρι τριῶν ἐτῶν, τῶν ὁποίων τὴν διανομὴν ἐπιφορτίζω εἰς τὴν φροντίδα τοῦ ἐνὸς τῶν ἐπιτρόπων μου κυρίου Θεοδώρου Δημητρίου, τὴν δὲ λοιπὴν χρηματικὴν περιουσίαν ὅση εἰσπραχθῆ ἀπὸ διαφόρους ὀ-
Γρόσια	<u>110000</u>	

Γρόσια 110000

φειλέτας μου και από τους τόκους των χρημάτων μου και από την πώλησιν των διαφόρων ένδυμάτων μου, σκευών και επίπλων του οικήματός μου, διορίζω να διανεμηθῆ ἀπό τους τέσσαρας έπιτρόπους μου εις ένδεῆ ἄτομα κατά την έγκρισιν αὐτῶν.

110000, ἤτοι γρόσια εκατὸν δέκα χιλιάδες.

Ἐπί τῆς ειρημένης οὖν περιουσίας μου τῆς καταγεγραμμένης ἐν περιλήψει εις ιδιαίτεράν καταγραφὴν, χρονολογουμένην ἀπὸ τὴν εἰκοστὴν τοῦ παρόντος μηνός, ἐπιβεβαιωμένην τῇ ιδιοχείρῳ μου ὑπογραφῇ και τῇ μαρτυρίᾳ τῶν συνυπογεγραμμένων ἐν τῇ παρούσῃ μου τριῶν μαρτύρων, και κατά πλάτος εις τὸ ιδιαίτερον βιβλίον μου τὸ ἐσφραγισμένον προσηκόντως τῇ σφραγίδι τοῦ Γενικοῦ Προξενείου τῆς Ἑλλάδος και τῇ ὑπογραφῇ μου και ὑπογραφῇ τῶν τριῶν μαρτύρων, τῶν ὁποίων τὸ γνήσιον ἐπιβεβαιουῦται κατ' αἴτησίν μου παρὰ τοῦ ειρημένου Γενικοῦ Προξενείου, ἀποκαθίστημαι διὰ τῆς παρούσης μου διαθήκης έπιτρόπους τοὺς ένταῦθα διαμένοντας κυρίους ἄρχοντα Πιτάρην, Χριστόδουλον Ἐμμανουήλ Μπουτάτην, Παναγιώτην Ζέρβαν, Παναγιώτην Σορδώνην και Θεόδωρον Δημητρίου ἐνηλίλους και τιμίους ἀσχέτους μετ' ἐμοῦ, οὓς παρακαλῶ ὅτι ἀφοῦ ἡ ψυχὴ μου ἐξέλθη ἐκ τῆς φυλακῆς αὐτῆς τούτου τοῦ γήινου σώματός μου, να φροντίσωσι πρῶτον τὰ τῆς κηδείας μου ἵνα δώσωσι τῇ κοινῇ ἡμῶν μητρὶ τῇ γῆ τὸ σῶμά μου, και ἔπειτα διὰ τῆς κηδεμονίας και προστάσιας τοῦ ένταῦθα Γενικοῦ Προξενείου τῆς Ἑλλάδος να φροντίσωσι τῆς εἰσπράξεως τῆς ειρημένης περιουσίας μου ὅπως ἐκπληρώσωσι τὰ ὡς ἄνω ἔξοδα τῆς κηδείας μου και ἀποδώσωσιν ὅσον τάχιστα τὰ ὅσα χρήματα διορίζω ὡς ἄνω διὰ τὴν τῆς ψυχῆς μου σωτηρίαν να πέμψωσι διὰ τοῦ ειρημένου γενικοῦ Προξενείου εις τὸ ἐθνικὸν Ταμεῖον τῆς Ἑλλάδος τὰ ὅσα χρήματα ἐπίσης ὡς ἄνω διορίζω να δια-

νέμωσι πρὸς τοὺς εἰρημένους συγγενεῖς μου, τὰ ὄσα χρήματα ὁμοίως πρὸς ἕνα ἕκαστον διατάττω. Ἡ παροῦσα διαθήκη μου συνταχθεῖσα ἐπὶ παρουσίᾳ μου, ἔχοντος ὡς ἄνω λέγω σῶας τὰς φρένας καὶ τὸν νοῦν, ἐπιβεβαιοῦται τῇ ἰδιοχείρῳ ὑπογραφῇ μου ἐπὶ παρουσίᾳ τῶν κάτω συνυπογεγραμμένων τριῶν μαρτύρων κυρίων Κωνσταντίνου Κ. Δόνκου, Νικολάου Θ. Σταμματιάδου καὶ Μιχαὴλ Ξανθοῦ κατοίκων τῆς πόλεως ταύτης, τιμίων καὶ ἐνηλίκων, ἀσχέτων μετ' ἐμοῦ, μετὰ τῶν εἰρημένων συγγενῶν μου καὶ τῶν λοιπῶν ἐνδιαλαμβανομένων ἐν τῇ παρουσίᾳ μου καὶ τῇ ὑπογραφῇ τῶν ἄνω μνησθέντων μαρτύρων κατὰ τὴν αἴτησίν μου. Πρὸς δὲ πλείονα ἐπιβεβαιώσιν καὶ κύρος ἐπικυροῦται ἐπίσης κατ' αἴτησίν μου τὸ γνήσιον τῆς τε ὑπογραφῆς μου καὶ τῶν μαρτύρων παρὰ τοῦ εἰρημένου γενικοῦ Προξενείου, ἐναποτίθεται πρὸς τὸ γενικὸν τοῦτο Προξενεῖον καὶ ἐπιδίδεται ἀντίγραφον ταύτης πρὸς τοὺς ἄνω διωρισμένους ἐπιτρόπους μου, ἡ δὲ μνησθεῖσα καταγραφή καὶ βιβλίον τῆς περιουσίας μου μένουσιν εἰς τὸ ἐν τῷ οἰκήματί μου τούτῳ κιβώτιόν μου μέχρι τῆς ὥρας τῆς τελευτῆς μου.

Ἐν Βουκουρεστίῳ τῷ χιλιοστῷ ὀκτακοσιοστῷ τεσσαρακοστῷ πρώτῳ ἔτει τὴν εἰκοστὴν δευτέραν τοῦ παρόντος μηνὸς Αὐγούστου ἡμέρα Παρασκευῆ.

Πρὸς τούτοις ἀπὸ τὴν περισσεύοντα περιουσίαν μου διατάττω νὰ δοθῶσι τῆς Μαριούτζας συζύγου τοῦ Δημήτρη Ὀπρὰν Γούναρη, τὴν ὁποίαν ἐστεφάνωσα, φλωρία καισαροβασιλικὰ δέκα ἀριθ. 10.

Ἐπειδὴ ὁ ἀναφερόμενος τρίτος μάρτυς κύριος Νικόλαος Θεοδώρου Σταμματιάδης δὲν εὔρεθη σήμερον εἰς τὴν πόλιν ταύτην διὰ νὰ ὑπογράψῃ ὡς μάρτυς καὶ ὁ χρόνος δὲν συγχωρεῖ τὴν ὑπομονὴν τῆς ἐπιστροφῆς του, κατὰ θέλησίν μου καὶ αἴτησίν μου ὑπογράφει μάρτυς ἀντ' ἐκείνου ὁ κύριος Νικόλαος Μιχαὴλ ὁ εὔρεθεις παρῶν καὶ συνυπογράφας.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΙΩΑΝΝΟΥ ΜΕΤΑΞΟΥΣ βεβαιῶνω τὴν διαθήκην μου ταύτην μὲ σῶας τὰς φρένας.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ Κ. ΔΟΝΚΟΣ εύρεθείς αὐτόπτης τῆς ἄνω ὑπογραφῆς μαρτυρῶ.

ΜΙΧΑΗΛ ΞΑΝΘΟΣ εύρεθείς παρομοίως αὐτόπτης τῆς ἄνω ὑπογραφῆς μαρτυρῶ.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΜΙΧΑΗΛ εύρεθείς αὐτόπτης τῆς ἄνω ὑπογραφῆς μαρτυρῶ.

Ἄριθ. 127. Ἐπικυροῦται τὸ γνήσιον τῶν ἄνω ὑπογραφῶν τοῦ τε Γεωργίου Ἰωάννου Μετάξους Ἕλληνας καὶ τῶν τριῶν μαρτύρων Κωνσταντίνου Κ. Δόνκου, Μιχαήλ Ξανθοῦ καὶ Νικολάου Μιγαήλ.

Ἐν Βουκουρεστίῳ τὴν 23 Αὐγούστου 1841

Ὁ Ἑλληνικὸς Γεν. Πρόξενος
(Τ Σ) Κ. ΣΑΚΕΛΛΑΡΙΟΣ

Ὅτι ἀπαράλλακτον τῷ πρωτοτύπῳ ἐν Βουκουρεστίῳ τὴν 23 Αὐγούστου 1841.

Ὁ Ἑλληνικὸς Γεν. Πρόξενος
(Τ. Σ) Κ. ΣΑΚΕΛΛΑΡΙΟΣ

Ἄριθ. 2663

ΟΘΩΝ

Ἐλέω Θεοῦ Βασιλεὺς τῆς Ἑλλάδος.

Ἐπὶ τῇ προτάσει τῆς ἡμετέρας τῶν Ἐκκλησιαστικῶν κτλ. Γραμματείας ἀριθ. 15527, 15561 διατάττομεν νὰ κατατεθῶσιν εἰς τὸ Δημόσιον Ταμεῖον τὰ παρὰ τοῦ ἐν Βλαχία ἀποθανόντος μακαρίτου Γ. Μετάξα κληροδοτηθέντα 1600 καισαρικὰ (φλωρία), καὶ τῶν μὲν 1000 ἐκ τῆς ποσότητος ταύτης ὁ τόκος νὰ στέλληται παρὰ τῆς ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμμα-

τείας κατ' ἔτος καὶ διὰ παντός εἰς τὸ Νοσοκομεῖον τῶν Ἰωαννίνων, τῶν δὲ 600, λαμβανόμενος παρὰ τῆς ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν νὰ δίδωται εἰς τὸ Πανεπιστήμιον χάριν ἐκπαίδευσως τῆς ἑλληνικῆς νεολαίας κατὰ τὴν θέλησιν τοῦ διαθέτου. Ἡ γραμματεία θέλει κοινοποιήσῃ ταῦτα πρὸς οὓς ἀνήκει· ὁ δὲ τόκος θέλει ἐκάστοτε πληρόνεσθαι κατ' ἀναλογίαν τοῦ παρὰ τῶν εἰς τὸ Δημόσιον χρεωφειλετῶν διδομένου τόκου.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 20 Ὀκτωβρίου (1 Νοεμβρίου) 1842.

ΟΘΩΝ

(Τ Σ)

Ι. ΡΙΖΟΣ

Διὰ τὸ ἀκριβὲς τῆς ἀντιγραφῆς

Ἐν Ἀθήναις τῇ 27 Ὀκτωβρίου 1842.

Ὁ ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν κτλ. Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας
(ὑπογρ.) Ι. ΡΙΖΟΣ

Ἀντίγραφον

Χρῆσις τοῦ 1842

Γραμμάτιον παραλαβῆς ἀριθ. 3106 τῶν παραδοθέντων εἰς τὸ Γεν. Ταμεῖον.

Προϋπολογισμὸς τοῦ Κράτους τίτλος Κεφ.- ἄρθρον - Κληροδοτήματα.

Μετρητὰ ἢ ἀντίτιμον	ἄξια εἰς δραχ.	Αἰτία παραδόσεως.
Φλωρία Αὐστριακὰ 1000 ἀνά δρ. 13 6]00	13060	Κληροδοτήμα τοῦ ἐν Βλαχίᾳ ἀποθανόντος Γ. Μετάξα, τοῦ ὁποίου ὁ ἐτήσιος τόκος θέλει στέλλεσθαι παρὰ τῆς ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματείας εἰς τὸ Νοσοκομεῖον τῶν Ἰωαννίνων κατὰ τὴν θέλησιν τοῦ διαθέτου.
τὸ ὅλον	13050	

Ὁ ὑποφαινόμενος Γενικὸς Ταμίας δηλοποιεῖ ὅτι ἔλαβε παρὰ

τοῦ κυρίου Δ. Σούτσου Εἰσαγγελέως τοῦ Ἀρείου Πάγου τὴν ποσότητα δραχμῶν δέκα τριῶν χιλιάδων ἐξήκοντα, ὡς ἄνω, συμφώνως μὲ τὸ γραμματίον τῆς παραδόσεως ἀριθ. 3106.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 28 Ὀκτωβρίου 1842.

Ὁ Γεν. Ταμίας
Γ. ΣΠΑΝΙΟΛΑΚΗΣ

Ὁ Ἐλεγκτὴς
Β. ΦΩΤΟΥ

Ἐθεωρήθη τῇ 28 Ὀκτωβρίου 1842

Ν. ΟΛΛΑΝΔΗΣ

Ὅτι ἴσον ἀπαράλλακτον τῷ πρωτοτύπῳ τὴν αὐτὴν ἡμερομηνίαν.

Ὁ Γεν. Ταμίας
ΣΠΑΝΟΠΟΥΛΟΣ

Σημ. Κατὰ τὸν § 42 τοῦ ἀπὸ 6]18 Φεβρουαρίου Β. Διατάγματος κανὲν γραμματ. παραλαβῆς δὲν ἔχει κῦρος ἂν δὲν θεωρηθῇ ἐντὸς 24 ὡρῶν ἀπὸ τὴν ἀρμοδίαν ἀρχὴν.
